

LIST PASTERSKI NA WIELKI POST 2021 ROKU

Okres Wielkiego Postu to czas nawrócenia i czas nowych początków. Idziemy z Jezusem na pustynię, podążamy wraz z Nim drogą wiodącą do Jerozolimy, gdzie czeka Go cierpienie i śmierć dla naszego zbawienia. „Tak jak ja jestem naśladowcą Chrystusa” (1 Kor 11, 1), mówi św. Paweł. Okres Wielkiego Postu ma nam pomagać w wiernym naśladowaniu Jezusa poprzez słowo i czyn, we wszystkich życiowych wyzwaniach i trudnościach. Tylko w ten sposób możemy bowiem przyjąć pełnię radości ze Zmartwychwstania Jezusa. Dla wielu, czas pandemii, był w dużym stopniu właśnie podobny do okresu Wielkiego Postu. Dlatego też tak oczekujemy Wielkanocy, Zmartwychwstania i nowego życia, które Jezus pragnie przed nami otworzyć. Wielu osobom niezwykle trudno było w tym czasie nie móc uczestniczyć w kościelnych nabożeństwach. Do tej pory jeszcze nie wiemy czy będzie to możliwe podczas Wielkanocy. Powinniśmy postrzegać tę sytuację jako naszą ofiarę miłości, która w łączności z ofiarą Chrystusa, przyniesie owoc dla wszystkich tych, którzy są chorzy, dotknięci cierpieniem i zmagają się ze swoją sytuacją. Musimy żyć w łączności z Chrystusem, który podźwignął swój krzyż dla nas. *Módlmy się za wszystkich chorych, samotnych i cierpiących, za wszystkich prześladowanych za swoją wiarę, o pokój i sprawiedliwość na świecie.*

Okres Wielkiego Postu to czas, gdy skupiamy się całkowicie na Bogu, oraz na tym, co On pragnie zrobić dla nas i poprzez nas. „Wszystko na chwałę Bożą czyńcie” (1 Kor 10, 31), mówi św. Paweł. Jeśli rzeczywiście to zrobimy, nasze trudności, słabości oraz przeciwności nabiorą głębszego znaczenia. Będziemy wtedy wzrastać w coraz głębszej jedności z ukrzyżowanym Panem i Jego cierpiącymi członkami. Coraz bardziej będziemy w Nim odnajdywać nasz punkt zaczepienia, a Jego łaska będzie nas unosić. Wtedy też nabierzemy siły do niesienia pomocy tym, którzy cierpią i którzy jej potrzebują. Jezus pragnie posłużyć się nami, tak by Jego miłości mogli doświadczyć ci, którzy jej najbardziej potrzebują. *Módlmy się za tych, którzy jedynie poprzez nas mogą doświadczyć troski Jezusa.*

Okres Wielkiego Postu to oczywiście także przygotowanie do Wielkanocy. Czas, gdy pozbywamy się tego co nas obciąża, wszelkich grzechów i zakorzenionego egoizmu tak, byśmy stali się całkowicie wolni by przyjąć Zmartwychwstałego Pana i dać się przemienić Jego łasce. Stając z Bogiem twarzą w twarz, musimy sami osądzić od czego potrzebujemy się uwolnić. Jezus pragnie oczyścić nas z trądu grzechu i powiedzieć każdemu z nas to, co powiedział do trędowatego: „Chcę, bądź oczyszczony!” (Mk 1, 41). Dlatego spowiedź, sakrament pojednania, jest tak nieocenionym darem, który niektórzy z nas zaniedbują lub którego nigdy nie odkryli. Poczucie głębokiej i prawdziwej skruchy może być trudne, żyjemy bowiem w czasie niwelacji, gdzie trudno jest czasem dostrzec co jest dobre a co

złe. Dlatego też potrzebujemy rozeznania duchowego i nauczania Kościoła, aby oświeciło nasze sumienie, tak byśmy postrzegali wszystko w świetle Chrystusa. Tylko wtedy będziemy mogli zostawić starego człowieka i przyjąć ogromny dar Wielkiejnocy, jakim jest nowe życie w Zmartwychwstałym. *Módlmy się za tych, którzy potrzebują tego światła, aby mogli nawrócić się na życie w wiernym naśladowaniu Jezusa.*

Okres Wielkiego Postu to również czas solidarności z biednymi i potrzebującymi. Czasami dobrobyt może być dla nas dławiący, a zachłanność może uśmiercić nasze życie duchowe. Najgorsze jest to, że sami tego nie dostrzegając, zakładamy, że się nam to należy, że mamy prawo pozwalać sobie na wszystko, czego tak naprawdę wcale nie potrzebujemy. Ojciec Święty powiedział niedawno, że nasza własność prywatna nie należy jedynie do nas, lecz powinna stać się dla nas cudownym sposobem do dzielenia się nią z tymi, którzy potrzebują jej bardziej od nas. To co zaoszczędzamy poprzez poszczenie, powstrzymywanie się od robienia zakupów, konsumowania przyjemności i innych niepotrzebnych rzeczy może dać wytchnienie potrzebującym. *Módlmy się za tych, którzy ugrzęźli w więzieniu jakim jest zachłanność oraz za tych, którzy nie mają niczego.*

Okres Wielkiego Postu to czas zbliżenia się do Maryi, Matki bolesnej. Razem z całym Kościołem stajemy obok Maryi pod krzyżem. Wczuwamy się w to co przeżywa Matka, patrząca na jedyne Dziecko, torturowane i zamęczone na śmierć. Nasze twarde serca topnieją, stajemy się ludźmi współczującymi, ludźmi, którzy uczuleni są na potrzebę bliźniego. Nikt nie jest w stanie bardziej nam pomóc niż Maryja, Matka nasza i Matka Jezusa. Ona pomoże nam nieść nieunikniony ciężar cierpienia, które może nas dotknąć. Dzięki Jej pomocy będziemy mieli siłę, aby iść dalej, gdy wszystko wokół nas będzie wydawać się mroczne i ponure. *Módlmy się razem z Maryją za tych, za których nikt się nie modli, za tych, którzy nie widzą sensu życia i pragną je sobie odebrać.*

Okres Wielkiego Postu jest czasem zagłębienia się w największe misterium Kościoła. Żyjemy dziś w indywidualistycznym klimacie społecznym, dlatego musimy zdać sobie sprawę, że jesteśmy członkami mistycznego ciała Chrystusa, członkami Kościoła. Żyjemy we wspólnocie z Bogiem i ze sobą nawzajem. Jesteśmy ludem świętym, w którym wszyscy powinni się wspierać i wzajemnie innych brzemiona nosić. Pielgrzymka Kościoła poprzez wieki jest ciężką i trudną wędrówką przez pustynię, co stało się tym bardziej widoczne podczas trwania pandemii. Moim pragnieniem jest, by także w tym okresie, wielu z was mimo wszystko, umocniło się w swojej wierze i jedności z Kościołem. Ufajmy, że trudności związane z możliwością przychodzenia do kościoła i korzystania z sakramentów sprawią, iż nasza tęsknota do nich wzrośnie. Jednocześnie nasza jedność jako członków ciała Chrystusowego została wystawiona na próbę w tym czasie. *Módlmy się za papieża Franciszka, za jedność w Kościele, w naszej*

diecezji i w naszych parafiach, tak byśmy zostali umocnieni w wierze, że Kościołem zawsze kieruje Jezus Chrystus.

Okres Wielkiego Postu to czas wdzięczności za wszystko co dla nas uczynił Jezus poprzez Swój krzyż i Zmartwychwstanie. Przez Eucharystię, której brak wielu z nas obecnie odczuwa, Jezus składa Ojcu ofiarę dziękczynną całego stworzenia. My zaś stańmy się narodem eucharystycznym, przesiąkniętym wdzięcznością za Boże Miłosierdzie. *Módlmy się, by wielu otworzyło się na łaskę i miłość, którą jedynie Bóg może nam ofiarować.*

Sztokholm, wspomnienie nawrócenia św. Pawła, 25 stycznia 2021 r.

Z modlitwą i błogosławieństwem

+Anders Arborelius ocd
Biskup